

נשמות התנאים והאמוראים קמו ובירכו את רעיא מהימנא

קָמוּ בְּלִהוּ תְנַאיִן וְאַמּוּרָאִין וּבְרִיכוּ לְרַעְיָא מְהִימְנָא,
וְאָמְרוּ לִיהּ סִינֵי סִינֵי, מֵאֵן יְכִיל לְמַלְלָא קְדָמָהּ,

דְּאַנְתָּ בְּדִיּוּקְנָא דְמֵאֲרָךְ. ואז קמו כל נשמות התנאים והאמוראים ובירכו את

הרע"מ ואמרו לו, סיני סיני מי יכול לדבר לפניך, מאחר שאתה בדיוקן קונך ז"א,

דְּבִזְמָנָא דְמַלְיִל בְּטוֹרָא דְסִינֵי, כָּל חֵיוֹן דְּמַלְאָכִין, וְחֵיוֹן
דְּכַרְסִיָּא, וְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, שְׁתַּקּוּ, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח דְּבוּר

אַחֲרָא אֱלָא דִּילֵיהּ. כי הנה בזמן שהקב"ה דיבר בהר סיני, כל החיות המלאכים

דיצירה, וחיות ארגמ"ן דכסא דבריאה, והמלאכים העליונים דאצילות, והמלאכים

התחתונים דעשייה, שתקו. ולא נמצא בעולם דיבור כלל אלא רק הדיבור שלוורצא.

וּבְגִין דְּאֵת בְּרִיָּה בְּדִיּוּקְנָא דִּילֵיהּ, צָרִיךְ לְמִשְׁמַע בְּלִהוּ

אור הרשב"י

אתה על זו הרי אליהו כשבא לכרמל כנס כל
הכומרים ואמר להם (מלכים א' יח) קראו
בקול גדול כי אלהים הוא, מה עשה הקדוש
ברוך הוא הדמים כל העולם והשתיק
העליונים והתחתונים והיה העולם תוהו ובוהו
כאלו לא היה בריה בעולם שנאמר (שם
מלכים א' י"ח) אין קול ואין עונה ואין קשב,
שאם ידבר הם אומרים הבעל עננו, עאכ"ו
כשדבר הקדוש ברוך הוא על הר סיני השתיק
כל העולם כדי שידעו הבריות שאין חוץ
ממנו, ואמר אנכי ה' אלהיך, ולעתיד לבא
כתיב (ישעיה נא) אנכי אנכי הוא מנחמכם.

[רצא] כדאיתא בשמות רבה פרשת יתרו
פרשה כט סימן ט' א"ר אבהו בשם ר' יוחנן
כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה צפור
לא צוות עוף לא פרח שור לא געה אופנים לא
עפו, שרפים לא אמרו קדוש קדוש, הים לא
נזדעזע, הבריות לא דברו, אלא העולם שותק
ומחריש ויצא הקול אנכי ה' אלהיך, וכה"א
(דברים ה) את הדברים האלה דבר ה' אל כל
קהלכם קול גדול ולא יסף, אמר רשב"ל מהו
ולא יסף אלא כשאדם קורא לחבירו יש
לקולו בת קול והקול שהיה יוצא מפיו הקדוש
ברוך הוא לא היה לקולו בת קול, ואם תמה

הלימוד היומני

מֵאֲרֵי מְתִיבְתָּא מְלִין מִפּוּמָּד, אַל תִּתֵּן שְׁתִּיקָה לְמַלּוּלָךְ

ומאחר שאתה בנו בדיוקנו, אז לכן צריכים לכל בני הישיבה לשמוע את דיבורי פיר, ומשום

כך אל תשקוט מלדבר את דבריך.

מצוה שהחתן ישמח את אשתו שנה אחת

כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא וְגו' וְשִׂמַּח

אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח. פְּקוּדָא (טו) דָּא, חֲתָן לְמַחְדֵּי

בְּאַתְתֵּיהּ שְׁתָּא חֵד, דְּכִתְיִב נָקִי יְהִיָּה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת

הנה מצווה זו הוא שהחתן ישמח באשתו שנה אחת, בסוד 'נקי יהיה לביתו שנה אחת'.

וְאִינוּן י"ב יְרַחֵין אִינוּן מְדִילָהּ. דְּהָא שָׁנָה אִיהִי כְּלָה,

וְלִית כְּלָה בַר בְּשָׁנִים עֶשְׂרִי יְרַחֵין, דְּכִתְיִב, (מלכים א ז)

עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרִי בְּקָר כי אלו הי"ב חודשים הם מצד האשה האחוזת

במלכות, וסוד שנה של י"ב חודש הוא בכלה דמלכות, מאחר שאין סוד כלה דמלכות אלא

רק בי"ב חודשים, שהם סוד י"ב מלאכים הנושאים את כסא, וכמש"כ 'עומד על שנים עשר

בקר' ורצב]. וְהוֹאִיל וְלִית תְּקוּנָא דְכְּלָה, בַר בְּשָׁנִים עֶשְׂרִי,

אֲצַטְרִיךְ חֲתָן לְמַחְדֵּי לָהּ, וְלְבֵיתָהּ, לָהּ וְלְתְּקוּנָהּ,

כְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא ומאחר שאין תיקון לכלה אלא רק בי"ב חודש, אז לכן צריך חתנה

לשמח את אשתו ואת ביתה בכל שאר תיקוניה לבושיה ותכשיטיה כדוגמת המלכות

אור הרשב"י

[רצב] דהיינו שלכל מלאך מד' חיות ארגמ"ן מלאכים הנושאים את הכסא (עיין בזהר

היו עמו עוד ב' מלאכים וביחד הם י"ב בהעלותך סוף דף קנ"ד ע"א).

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

העליונה דאצילות. וְעַל דָּא יַעֲקֹב בְּתִיב בִּיָּהּ, (בראשית כח) וַיִּקַּח
מֵאֲבֵי הַמָּקוֹם. אֲבֵי הַמָּקוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר הָווּ ומשום כך נאמר
ביעקב 'ויקח מאבני המקום', דהיינו שאבני המקום היו י"ב אבנים בסוד י"ב מלאכי השכינה
הנקראת מקום, וּמֵאֵן דִּחְדֵי לְכֻלָּהּ, חֲדֵי לְעוֹלִימְתָהּ, (דף רע"ח
ע"א) וְעוֹלִימְתָן שְׁנַיִם עָשָׂר הָווּ ומשום כך מי שמשמח את הכלה העליונה
מלכות, הוא משמח גם את נערוטיה שהם י"ב מלאכיה. וְכֻלָּא אִיהוּ רְזָא
דְשָׁנָה. בְּגִין כִּד אֲצַטְרִיךְ לְחַתֵּן לְמַחְדֵי בְּאַתְתִּיָּה שְׁנָה
אַחַת. כי הכל הוא בסוד השנה דמלכות שיש לה י"ב נערות המשמשים אותה, ומשום
כך צריך החתן לשמח באשתו שנה אחת של י"ב חודש, והוא בכדי להמשיך את שפע
השמחה לכלה העליונה מלכות ולי"ב נערוטיה.

ושמח את אשתו – את השכינה ע"י בעלה ז"א

וְהָא אִוְקִימְנָא, דִּחְדוּה דָּא, לֹא דִילִיָּהּ הִיא, אֶלָּא דִילָהּ
והנה כבר למדנו שזו השמחה היא אינה שמחת החתן אלא היא שמחת הכלה.
דְּכִתִּיב וְשִׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ. וַיִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ לָא בְּתִיב,
אֶלָּא וְשִׂמַח, יַחְדֵי לְכֻלָּהּ וכמש"כ 'ושמח את אשתו' דהיינו שלא נאמר
וישמח את אשתו שבוזה היה משמע שהוא ישמח יחד עם אשתו, אלא נאמר 'ושמח', דהיינו
שהוא צריך לשמח, ולכן השמחה הוא רק בשבילה. בְּגוּוֹנָא דָּא, לֹא חֲדוּ
לְכֻלָּהּ, בַּר בְּגוּפָא וְתִקּוּנָהּא וכדוגמת כך הוא למעלה, כי הנה אין שמחה
לכלה המלכות אלא רק כאשר ז"א בעלה משמחה בגופה בסוד שפע הייחוד, ובתיקוניה של

י"ב נערותיה (יהל אור). וּמֵאֵן חֲדֵי לוֹן. צְדִיק ומי הוא המשמח את המלכות, אלא הוא היסוד הנקרא צדיק שעל ידו נשפע עליה טוב השפע. וְעַל דָּא נָקִי יְהִיָּה לְבֵיתוֹ ומשום כך בזה נאמר 'נקי יהיה לביתו', דהיינו שהיסוד הנקרא נקי בסוד 'נקי וצדיק אל תהרוג' הוא המשמח את המלכות הנקראת ביתו של ז"א. נָקִי, דְּלָא יַעֲמוּל בְּמַלְי דְּעַלְמָא, דִּיהָא בִּיה רַעוּא לְמַחְדֵי לָהּ וכנגד זה צריך החתן שבעולם הזה להיות נקי, דהיינו שלא יעמול בהבלי העולם אלא רק יעסוק בתורה בכדי שע"כ יהיה לו רצון לשמח אותה, וסוד הדבר הוא שע"י התורה הוא יקשר בבינה למעלה ומשם הוא ימשיך את מקור השמחה לאשתו למטה (רמ"ק). נָקִי מִכְּלָא. נָקִי לְמַסִּין וְלֹאֲרַנּוּנִין וְגוּלְגֻלְתִּין וכן הוא צריך להיות נקי מכל דוחק ומשום כך הוא פטור ממיסים וארנוניות וממס גולגולת[רצג]. נָקִי דְּלָא יִפּוּק לְחֵילָא לְאַנְחָא קְרָבָא וכן הוא צריך להיות נקי ושלא יצא לצבא בכדי לערוך מלחמה. לְאֲשֶׁת־כַּחַד חֲדוּה עֵילָא וְתִתָּא, וְלֹאֲתֵעָרָא חֲדוּה לְעֵילָא וכל זה הוא בכדי שתמצא השמחה במלכות למעלה ובכלה התחתונה למטה, ובזה יתעורר שפע השמחה שבבינה העליונה להשפיע שפע לכולם. זָכָאִין עֲמָא קְדִישָׁא, דְּמֵאֲרִיהוֹן חֲדֵי בְּהוֹן, זָכָאִין

אור הרשב"י

(עשה) רי"ד. ובחינוך מצווה תקפ"א. ובשו"ת הרדב"ז א' רל"ח. ובשד"ח מערכת חתן וכלה כ"ט. ובחכמת אדם קכ"ט י"ט. ובבינת אדם שם. ובשו"ת חת"ס אהע"ז קנ"ה. ובשו"ת רב פעלים אהע"ז ג' ט'. וביבי"א ח"ד אעה"ז ח' ג'.

[רצג] וכתב בהגהות ניצוצי זוהר בהקדמתו למנין המצות לרע"מ שמדברי הרע"מ יש מקור למה שנהגו העולם לתת לחתן והכלה מזונות בשנה הראשונה כדי שלא יצטרך החתן לעמול למזונות בשנה הראשונה. ובגדרי המצווה עיין ברמב"ם בספר המצוות